

Foia acăstă eșe în totă joi-a, — dar
prenumeratiile se primesc în totă jidilele.

Pretiulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tot siodinile și banii de prenumerație
sunt de a trimit la Redacție
Strat'a lui Leopoldu Nr. 21 Buc.

Cur'a dice, gur'a minte.

Candu me uit la noi în tiéra,
Si privescu la trup'a rara
De barbati cu gur'a mare,
Cari cu multă ncredintiare
Striga că și nescă lei,
Ca toti s'ascultămu de ei,
Că ei ni vreau numai bine,
Si că n'au scopuri meschine:
Unu proverb mi-vine-a minte:
Gur'a dice, gur'a minte!

Unu episcopu óre-care,
Pe candu fu la instalare,
A promis cu falnicu zelul
Ce romanu va mai fi elu,
Si că nu se va 'nsielă
Nime în portarea sa.
Timpulu trece, ca și spum'a,
Dar episcopulu acuma?...
Unu proverb mi-vine 'n minte:
Gur'a dice, gur'a minte.

Colo josu si mai in josu
E vacantu unu cercu frumosu,
Si in fine unu barbatu
Se alege deputatu;
La alegere elu spune,
Cumca pentr'a sa natiune
Va lucră cu focu potinte,
Si că va fi 'ndependint...
Unu proverb mi-vine 'n minte:
Gur'a dice, gur'a minte.

Unu ministru (totu la noi)
Striga de joi mai apoi,
Cumca elu parechia n'are
In liberalismulu mare;
Ocasionea vine-odata,
Si elu camerei aréta
Unu proiectu alu seu de lege,
Dar din elu ce vei alege?...
Unu proverb mi-vine 'n minte:
Gur'a dice, gur'a minte.

Unu calugaru, ori si care,
Că toti sémena ei tare,
Si unu celibe preotu,
Ne imbéta ei de totu
Cu cuvinte minunate,
Ni vorbescu de castitate,
De virtuti ni tocă multu...
Inse candu eu i ascultu,
Unu proverb mi-vine 'n minte:
Gur'a dice, gur'a minte.

Dominulu Bismarci din Berlinu,
Pista bunulu nostu vecinu,
Levy de la Bucuresci
Cu cetele ovreesci,
Dominii Carpu si Iepureanu,
Doi nepoti de-a lui Traianu,
Candu ni canta de iubire,
Fara margini, peste fire...
Unu proverb mi-vine 'n minte:
Gur'a dice, gur'a minte.

Déca umbli pe la sate,
Si numai ca raritate
Dai d'o foia romanésca,
Si apoi să se si cetésca,
Si de 'ntrebi p'acei barbati:
„De ce nu ve abonati?“
In urm'a 'ntrebările tale
Ei respundu, că n'au parale...
Unu proverb mi-vine 'n minte:
Gur'a dice, gur'a minte.

Candu nu fu dieta 'n tiéra,
Jurnalistic'a magiara
Tota ni 'ntonă in coru:
Asceptati, Romaniloru,
S'avemu noi dieta-odata,
Tote vi s'oru dă indată!“
Dar acuma, candu in fine
E dieta, e mai bine?...
Unu proverb mi-vine 'n minte:
Gur'a dice, gur'a minte.

Dar acum ce să mai dicu?
O să tacu si eu unu picu,
Si voi pune lir'a 'n cuiu
Cu tacerea pescelui;
Că de-aslu mai continuă,
Pana mane n'aslu gata,
Că-ci ori unde aslu privi,
Totu de-acele aslu zară,
Despre cari mi-vine 'n minte:
Gur'a dice, gur'a minte.

Gur'a Satului.

Organisarea municipielor.

Foile guvernamentale din Pesta dicu, că organisarea municipielor pentru aceea nu se poate face în spiritu liberalu și democraticu, pentru că în tîr'a santului Pista se află comitate și de acele, în care nemagiarii formează majoritatea preponderantă a locuitorilor.

Gur'a Satului considerandu acăsta impregiurare importantă, propune urmatorulu proiectu de lege, despre care crede, că va fi primitu în unanimitate, și de *stang'a liberală și democratică*.

Éta-lu:

Proiectu de lege

pentru organisarea municipielor.

magiare

§ 1. Comitele supremu nu va avea nici o putere, elu va fi numai unu *pictus masculus*.

§ 2. Comitele supremu va candidă la alegeri pe aceia, carii i se voru propune de conferintă a comitetului.

§ 3. Numai comitetulu va avea dreptulu d'a suspinde pe diregatorii comitatensi.

§ 4. Membri comitetului se voru alege prin sufragiulu universalu alu poporului.

§ 5. Guvernulu nu va poté sê se amestecce în afacerile interne ale comitatelor nici odata.

§ 6. Limb'a oficiala va fi ceea a majorității din comitat.

nemagiare

§ 1. Comitele supremu va avea potere nemarginita, elu va face ce va vré.

§ 2. Comitele supremu va numi în diregatorii, pe aceia carii voru fi de sprincen'a lui.

§ 3. Comitele supremu va poté suspinde ori si candu si pe ori si care diregatoriu.

§ 4. Membrii comitetului voru poté fi numai domnii cei mari si avuti.

§ 5. Guvernulu va avea detorintia să grigescă bine de afacerile interne ale comitatelor si să stergă totu ce nu-i va placé.

§ 6. In oficiu se va intrebuinta limb'a tierii.

Scrisorile lui Pacala cătra Tandala.

Frate de cruce!

Mi-aducu a minte, că bunic'a (fia iertata) în tôte serile, dupa ce ne returnamu cu caprele de la munte, ni spunea povesti frumose d. es. despre Cenusiotca, cum elu din censuria s'a radicatu — la domnia mare; despre Strâmba lemne, cum elu strimbă bradii si copaci frumosi si drepti — din padurea altora; despre Piparsiu viteză, care a mersu în iadu — dar nu in caus'a *drumurilor de feru*; despre Ilean'a Cosinzéna cum de multu a iubitu ea — merele de aur; si mai scie Domnedieu despre cine si despre ce.

Apoi ni mai spunea multe ciumente si dicature.

Povestile tóte bine le-am uitatu asemene si ciumentirele, dar din dicature mi-a mai remasu in capu căte-va.

Cea mai buna si cea mai adeverata dintre tóte e aceea care suna asié: „ochii deschisi si gur'a inchisa ducu pe omu la fericire.

Dómne ce mai adeveru !!!!!“

Pana mai acumă eu nu am intielesu adeverulu acelei dicature si diceam de multe ori, mai alesu candu eram tineru, că acea dicatura, nu este, nu poate fi adeverata, — inse sperintia, bogat'a esperintia m'a convinsu indeplinu.

De adi nainte, eu voiu face conformu acelei dicature, că-ci am vediutu, si am invetiatu că cu spunerea adeverului nu o duci in pace, si că „eu o lingura de miere prindi mai multe musce, decât cu o bute de otietu.“

De ce să nu fiu si eu aptu — de a portă doi bani in trei pungi? Dece să-mi periclitezu eu viito-

riulu? Ce-mi pasa mie de natiune, ce de patria si ce de confrati? Faca toti ca noi, inchida si-gur'a — si voru fi fericiti!

Au nu vedi tu, că toti căti au intielesu si au urmatu acelei dicatòrie — adi se nutrescu din fructele-i dulci? Cugeta numai seriosu si speru că in scurtu — vei fi si tu de parerea *nóstra*.

Eu mi-am propusu solemn, că de acum nainte voi tacé — in tocma ca propunatoriulu pensionarilor honvedilor, si in tóte voi fi neutralu — ca clubulu natiunalu.

De döue septemani nici că mi-am deschis u gur'a — nu de fric'a supusiloru, dovotatiloru si marilor patriotu de la Timisior'a, — ci — să devinu fericitu.

In acele döue septemani am luat lumea in capu si am facutu unu voiajui prin — Daci'a, ca să me convingu despre bravur'a cu care le place a se laudă stranepotiloru marelui Traianu.

Ce bine mi-a parutu, că nu mi-a fostu permis ca să vorbescu — si că am potutu face studiu cu ochii deschisi si gur'a inchisa; că-ci de-mi era permisul să vorbescu — de siguru me purecau.

Mai nainte de tóte am mersu pe la episcopii si tacêndu ca unu piticu me inholbam la actele multe ce diaceau nedesfacute. Apoi ratacii intr'o cancelaria secreta si acolo am aflatu nesce acte despre nescari *fonduri*, despre fondurile....

Cercetandu mai cu de amenuntulu acele acte, am aflatu pe acolo nescai sminte de adaugere si mai multe — de subtragere.

Inse — conformu propusului meu, am fostu si litu a tacé.

Fondurile acele me facura cugetatoriu si luai drumulu pe la toti de a rondulu, pe la cāti sciam cā au in mana fonduri.

Inse ce sē vedui? Tōte fondurile romanesci se administrează asemene, mai la toti afli asemene — adaugeri si subtrageri.

Acuma pricepu eu, ce este caus'a cā nu se tienu sinode, acum pricepu eu pentru ce se publica atâta raporte despre starea fondurilor....

Me abatui apoi si pe sate si admirandu frumosetele scoli, — curatia, si gustuoșele mancări ce se gatescun de stranepotele....

Ah! dar nu am potutu sē dău expresiune simtieminteloru, — ci conformu programului, gur'a reまase inchisa — si ochii... nu me mai intrebă.

Me dusei apoi si la vr'o cāti va mari natiunalisti — si i-am aflatu chiar banchetandu cu cāti-va frati. Me despartii de dinsii si voiam sē sbieru, sē urlu, sē strigă lumei mari... inse programulu mi-impedeacă limb'a.

Permite-mi dar, ca sē remanu fidelu programului si sē retacu cele ce am mai vediutu.

Déca voiu ajunge fericit — si mi-va fi permis u sē deschidu gur'a, atunci despre tōte.

Si pana atunci

remainu alu teu
frate de cruce
Pacala.

Nadragii lui Chereca Polu.

Frundia verde, lemnus uscatu,
S'a 'ntemplatu ce n'am visatu
Pe pamentulu rotogolu:
E ministru Chereca Polu.

Dara inca ce ministru?
Nu ce-va obscuru, sinistru,
Cā elu tiene pung'a 'n mana
De o secura septemana.

Da, abié trecu o septemana, de candu scaparamu de Lónyay si ne tredřramu la finacie cu dlu Chereca Polu, carele e mare financieriu, cā ci dsa a compusu cunoscut'a lege in caus'a natiunalitătilor.

Primulu pasiu alu nouului ministru a si facutu unu evenimentu grōnicu in tōte foile d'oice. Acestu evenimentu fu urmatoriulu:

Sambet'a trecuta erā diu'a, in carea nouul ministru avea sē jōre in Vien'a imperatului. Tōte pregatirile se si facura, dar celu ce nu s'a infatisiatu la ceremonia, a fostu insu-si ministrulu Chereca Pol, pentru cā a intardiatu de pe drumulu de feru.

Dar lumea nu scie cum s'a intemplatu acesta intardfare? Gur'a Satului inse a descoperit u secretulu celu mare. Éta-lu:

Croitoriu a facutu busunarie pré mici la nadragii cei noi ai nouului ministru, si acesta gandindu cā unui ministru de finantie i se cuvinu busunarie mai mari, le tramise inderetru croitoriu lui sē le tocmeșca; dar pe candu croitoriu le gâtă, trenul plecă, si — escelinti'a sa remase pe josu.

TANDA si MANDA.

T. Mei Mando!

M. Ce?

T. En spune-mi ce postu e acuma vacantu?

M. Ce sciu eu!

T. Trebuie sē fia vacantu unde-va unu postu forte mare si grasu.

M. De unde deduci acēst'a?

T. De acolo, cā in septeman'a trecuta vediui in Pest'a o multime de Romani din Ardealu.

T. Ce nou scii de la Oradea-mare, frate Mando?

M. Nimica. Dar tu?

T. Sciu atât'a, cā parintale Lauranu e forte superaturi.

M. Pentru ce?

T. Pentru cā si episcopulu Szilágyi a vorbitu la Roma in contra infalibilității.

M. Dieu mare lucru, candu inca si principaliulu te lasa in tina.

T. Ast'a inca ar fi cale ca vale, inse parintele Lauranu are unu necasu si mai mare.

M. Ce?

T. Precum audu, „Albio'a“ nu mai vrē sē publice articulii sei pentru infalibilitate.

M. Numai atât'a?

T. Da.

M. Apoi én spune-i sē nu se supere de locu, cā-ci Gur'a Satului totu-de-una i va deschide cu placere colonele sale — pentru aperarea infalibilității.

Post'a Gurei Satului.

Eremia Ciocarlia. Par cā te-ai facutu si tu canonicu, de atât'a timpu tacis si nu mai lucri nimica.

Unui studinte inamoratu. Éta doué sîre din „poesia“ tramisa. Delectează-te in ele!

Vai de mine ce sē facu?

Va fi dör' mai bin' sē tacu?

Crede-me, iubite fratiore, cā va fi mai bin' sē tacu, poesiile sē nu mai faci!

Cucurie. Sē publicu ori si unde ce-va din „incercările“ dtale? E bine, éta cāte-va sîre din „Mani'a mea.“

De me maniu, la momentu

Dau cu cusem'a de pamentu;

Me umflu ca si-unu broscoiu,

Facu unu crancenu tololoiu.

Déca ai face numai atât'a, ar fi bine; inse dta — precum vedi — faci si versuri, — si-apoi nu-i destulu, cā le faci, dar inca le tramtiti mie.

In apoteca.

Gur'a Satului: Domnule apotecariu, sor'a mea e bolnava, fii bunu dâ-i din medicin'a aceea!

Apotecariulu: Nu se poate.

Gur'a Satului: Apoi o să ceru în apoteo'a ceealalta.

Paserile lui Ondrasiu.

(Comentariu la nouu proiectu pentru organisarea tribunalelor.)

Ondrasiu: Oene Diacu! Te-ai plansu, că Horváth a lasatu pre multe paseri, — éta am mai impuscatu eu din ele câte-va, pune-le bine, să nu poată sbotă!

Proprietariu, redactoru respunditoriu si editoru: **Iosif Vulcanu.**

Cu tipariulu lui Aleșandru Koci in Post'a. Piat'a Pesciloru Nr. 9.